

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 719/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г. и др, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 522/13 од 20.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 549/15 од 18.03.2015. године, у седници већа одржаној 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 522/13 од 20.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 549/15 од 18.03.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 522/13 од 20.02.2015. године и то: ставом првим изреке из разлога прописаних у члану 211. став 1. тач. 3) и 4) ЗКП продужен је притвор према окривљеном М.Г. одређен решењем истражног судије Вишег суда у Београду Ки 41/13 од 19.01.2013. године, а који му се рачуна од 17.01.2013. године када је лишен слободe и који може трајати до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди; ставом другим изреке укинута је притвор према окривљеном М.Ц. који му је одређен решењем истражног судије Вишег суда у Београду Ки 41/13 од 19.01.2013. године и одређено је да се исти одмах има пустити на слободу; ставом трећим изреке према окривљеном А.М. укинута је мера забране напуштања стана у Б. у Улици ... уз примену електронског надзора, а која мера је одређена решењем Вишег суда у Београду К 522/13 од 22.07.2014. године и одређено је да се исти одмах има пустити на слободу.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 549/15 од 18.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.М., изјављена против решења Вишег суда у Београду К 522/13 од 20.02.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.Г., адвокат Д.М., због повреде закона и повреде људских права и слобода зајемчених Уставом

Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд укине решење којим је према окривљеном М.Г. продужен притвор.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног М.Г. у захтеву за заштиту законитости наводи да разлози које првостепени суд даје у побијаном решењу за укидање притвора према осталим окривљенима у овом поступку постоје и на страни окривљеног М.Г., при чему суд не даје јасне и оправдане разлоге за свој став да су у конкретном случају испуњени законски разлози из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП за продужење притвора према окривљеном М.Г. Наиме, бранилац истиче да није довољна апстрактна могућност да окривљени понови вршење кривичног дела већ је неопходно да постоје конкретне и особите околности које указују на то да ће окривљени у кратком временском интервалу поновити кривично дело или довршити кривично дело или учинити кривично дело којим прети, а за које околности у побијаним решењима нису дати уверљиви разлози.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да побијана решења немају разлоге, чиме указује на то да су иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су побијаним решењима повређена и ускраћена људска права и слободе окривљеног гарантована Уставом Републике Србије, будући да трајање притвора према окривљеном није сведено на најкраће неопходно време, а којим наводима бранилац окривљеног указује на то да је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Међутим, како бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или неком од других учесника у предметном поступку повређено или ускраћено људско право и слобода зајемчени Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, већ је уз захтев доставио само одлуку Уставног суда Уж 4554/2013 од 19.12.2013. године која се не односи на окривљеног М.Г. нити на неког од

учесника у овом кривичном поступку, то по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г. у овом делу нема законом прописан садржај сходно члану 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења и то на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.